Gladstoneiana.

C. L. D. i "Amerika".

Ingen benytter Tiden bedre end Gladstone. Den Mængde Korrespondance, han udfører i sine Fritider, er aldeles forbausende; hans Haandskrift er bedre kjendt end nogen anden Statsmands, og han har bidraget meget til at gjøre Brevkortene saa yndede — at bruge dem sparer Tid og man behøver ikke at benytte sig af formelle Talemaader. Han er istand til at forandre sin Tankegang, naarsomhelst han behager. Intet lader hans Tanker længere, end han selv vil. Hans Hjerne synes at staa af vandtætte Rum, naar han er træt af at tænke paa Irland, stænger han Rummet af og fordyber sig i en anden Sag. Der er altid nok af andre Ting at tænke paa, Vanskeligheden er kun at vælge den rette. Hvad han befatter sig med, hengiver han sig aldeles til. Noget maa Tanker altid beskjæftige sig med, thi en Hjerne saa virksom hviler under Søvnen, og det var Trang til aandelig Hvile, der bragte ham til fælde Træer; da kan han ikke tænke paa andet, end paa hvor det Hug skal falde, hans hele Opmærksomhed er fæstet ved Øksens Ø, og medens Splinterne farer hid og did, er han ligesaa optaget af at Øksen i ret Vinkel, saa den træffer den rigtige Kløft i Træet, som nogensinde var, naar han skulde svare Modstanderen i en kritisk Debat.

Hele sit Liv har han havt let for at falde i Søvn, og man har sagt Gladstone, at han har ligesom Napoleon den store, den Evne at komme Søvnen, naar han ønsker, og hvad er endnu mere sjældent at vaagne op i fuld Bdsiddelse af alle sine Aandskræfter. Han kan sig ned paa en Stol, dække Ansigtet med sit Lommetørklæde og i et af nogle Sekunder falde i Søvn. Efterat have sovet en Stund vaagner han styrket og forfrisket; al Træthed er som svundet bort, i samme Øjeblik han vaagner.

Under sin lange politiske Løbebane har Gladstone aldrig lidt af Tømmerlæshed mere end en Gang, hvor vanskelig hans Stilling end kan have været, og det var, da Gordon stod forladt i Khartum. Da sov han daarligt og for første Gang var han bange, at han ikke skulde kunne bære sit Medmenneskes Byrder. "I alle politiske Vanskeligheder" — fortalte han en gammel Ven — "lægger jeg Tanken paa Sagen aldeles bort, naar jeg gaar til Sengs. Engang, jeg fortalte dette til Bright, mente han, at det var rigtig godt for mig, thi han gjorde netop det modsatte, han udtænkte sine politiske Taler, naar han var gaaet i Seng."

Gladstone sover i 7 Timer; "jeg sov gjerne i 8," tilføjer han smilende, "jeg ynder ikke at staa op om Morgenen, men man kan gjøre alt til Vane, og naar jeg har sovet i 7 Timer, er det min Vane at staa op."

Gladstones tro Tjener Morley har ingen Smag for Fornøjelser; han rider ikke, fisker ikke og har ingen Lyst til at hugge Træer. Gladstone er en stolden Fodgjænger, og forrige Sommer besteg han og hans Frue et Bjerg, 3,000 Fod højt, uden at Anstrængelsen syntes at genere dem. Undertiden spiller han Whist, men han er mere glad i Backgammon eller Chess. Hans Fader var 87 Aar, da han døde; selv bliver han 83 i December.

Da Gladstone studerede ved Oxford, skrev han engang hjem til sine Forældre, at han var kjed af Mathematik og vilde lægge al sin Kraft paa de klassiske Studier; men hans Fader skrev tilbage, at han var meget bedrøvet over sin Søns Beslutning, thi han troede ikke, en Mand var en Mand, uden at han kunde Mathematik. Da Gladstone modtog dette Brev, gav han sin Plan og kastede sig over Mathematiken med sin sædvanlige Iver og opnaaede bedste Karakter ved Eksamen. Senere har han ofte fortalt, at han gjorde det ene og alene for at føje sin Fader, og at han aldrig vilde være blevet Finansminister, hvis han ikke havde været ulydig mod sin Fader, da han ønskede, han skulde fortsætte sine mathematiske Studier. I Oxford var han bekjendt for sin Flid, sine Evner og sin Fromhed. Ingen Mand i hans Stilling læste flittigere i Bibelen eller kjendte den bedre, og han har havt stærk Tilbøjelighed til den gejstlige Stand. Sjælden har et Ægteskab været mere lykkeligt end Gladstone's. Hans ligefremme Karakter og personlige Elskværdighed gjør det meget let for hans Familje at omgaas ham, og han er ligesaa let at lede som et lidt Barn. Hans Tjenere tilbeder ham og gav gjerne sit Liv for ham, og hans Sans for Orden, hans Retfærdighed og Venlighed gjør ham til et Mønster paa en Husherre. Alligevel er han ikke kommanderende eller overmassende, trods hans Familje ofte er af en anden Mening end han selv. Mod Damer er han meget høflig; han tilhører den gamle Skole, der blomstrede, før Dronning Victoria kom paa Tronen. — Vore politiske Stormænd har stadig i det private Liv glemt, at de var politiske Modstandere, og ingen er mere villig til privat at forsvare en Modstander end Gladstone, selv om han kort i Forvejen har havt den ivrigste Kamp med vedkommende. Han har altid paastaaet, at Lord Beaconsfield var blottet for personlig Fjendskab og har ofte i det daglige Liv udtrykt sin Beundring for hans Kjærlighed til Hustru og Familje og for hans Vid i Parlamentet. Straks Gladstone fik Underretning om sin Rivals Død, telegraferede han til Lord Rowton og tilbød, at Beaconsfield skulde begraves paa offentlig Bekostning. En Gang, da Lord Salisbury blev heftig angrebet, sagde Gladstone: "Jeg tror ikke, Salisbury lader sig lede af politisk Ærgjerrighed, han er visselig fuldkommen ærlig, og jeg har aldrig været en uvenlig Tanke mod ham, fra den Dag jeg saa ham som Barn."

Gladstone har næppe været syg en Dag i sin lange Levetid; hans Hustru nyder den samme udmærkede Helbred. Skjønt Mrs. Gladstone i lange Henseender er et Mønster paa en Hustru, har hun ikke i Forretningsdygtighed og ved Arrangementet af sine huslige Affærer kunnet maale sig med sin Ægtefælle. Der fortælles, at Gladstone straks efter sit Giftermaal begyndte at lære sin unge Kone Bogholderi, og Mrs. Gladstone gjorde sig megen Flid for at lære dette kjedelige Arbejde. En Dag kom hun glædestraalende ned til sin Mand, forat han skulde gjennemse hendes Regninger og Korrespondance; alt var ordnet paa en Maade, som hun troede vilde vinde hans Bifald, men Gladstone lod bare sine Øjne løbe henover hendes Arbejde og udraabte fortvivlet: "Du har regnet galt fra først til sidst!" Men hans Hustru har været en værdifuld Medhjælp i saa mange andre Tilfælde, og Regningerne har hun visselig overladt til sin Mand og hans Privatsekretærer. — Gladstone læser sædvanlig tre Bøger paa en Gang; naar han er træt af den ene. tager han den anden. Han beklager sig undertiden over, at hans Hukommelse ikke er saa god, som den var før; alligevel er den vist dobbelt saa god som nogen anden Mands, thi han har en uhyre Evne til at erindre de Ting. som han bør erindre, og glemme de Ting, som han ikke behøver at erindre. Hans Sind synes ligesom ikke at være opfyldt af unødvendige Tanker; han kan saa at sige lægge sin Haand paa den Ting, han vil have frem, hvad Øjeblik han behøver den. Denne udmærkede Hukommelse er udviklet tvivl en Gave fra Fødselen, men den er ogsaa blevet udviklet, fordi han stadig har vænnet sig til at gjøre sig Umage. Naar han læser en Bog, sætter han Mærke i Randen ved de Steder, han betvivler; naar han er færdig med Bogen, foretager han etslags Fortegnelse over dens Indhold og er istand til at referere til de Steder, han ønsker at erindre, naarsomhelst.

En munter Jernbane-Episode.

„Vossische Zeitung"s Pariserkorrespondent fortæller følgende:

Forrige Søndag havde Jernbanedirektionen for Ruten Paris-Havre arrangeret en Del billige Ekstratog, hvortil Tilstrømningen var særdeles stor. Skjøndt dette omtrent kunde forudses, syntes man aldeles ikke at være forberedt derpaa, og der herskede derfor det græseligste Virvar. Togene blev mer eller mindre forsinkede, kom ind paa forkerte Spor etc. etc. Blandt de mange Lystrejsende var ogsaa et større Selskab fra Montvilliers. Paa Hjemturen skulde de skifte Tog i Honfleur, men der sandtes ikke en Gang Halvdelen af de fornødne Vogne. Stationsforstanderen lod sig imidlertid ikke forbløffe, men gav resolut Ordre til at indrangere nogle Kvægvogne i Toget og forsyne disse med Tønder og Brædder, saa at der kunde dannes nogle Bænke, hvorpaa Passagererne kunde sidde. I Begyndelsen vilde disse ikke finde sig i Arrangementet, men tog dog omsider med uhyggelig Ro Plads i Kvægvognene. De havde nemlig faaet et morsomt Indfald, som de straks realiserede. Toget satte sig i Bevægelse, og Konduktøren kom for at stemple Billetterne. Med den staaende Formel: „Maa jeg bede om Deres Billet," henvendte han sig til en af de rejsende.

„Muh!" svarede den tiltalte.

Forbløffet saa Konduktøren paa ham og gjentog Opfordringen.

„Muh! Muh!" lød Svaret paa ny.

Konduktøren forsøgte sin Lykke hos den næste: „Maa jeg bede om Deres Billet?"

„Muh! Muh!" blev der brølet ham i Møde, og „Muh! Muh!" istemte alle Pasagererne i Kvægvognen.

Konduktøren, der indsaa, at der her intet var at stille op, gik ærgerlig til den næste Kvægvogn.

„Muh! Muh!" brøledes der fra alle Kanter, da man fik Øje paa ham.

Hurtig trak han sig tilbage og meldte ved næste Station det passerede til Stationsforvalteren.

„Det skal vi snart faa i Orden," udbrød denne vigtig, og plantede sig i Døren til Kvægvognen og begyndte med en Mine, som han vilde holde en Tale: „Mine Herrer!"

„Muh! Muh!" brøledes der hele Toget igjennem, saa Væggene rystede.

Stationsforvalteren trak paa Skuldrene og forsvandt, medens Toget kjørte videre.

Snart naaede det Endestationen Montvillier. Her maatte alle stige ud. Konduktøren satte hurtig Stationsforvalteren ind i Sagen; denne var imidlertid saa taabelig at sætte sig selv paa den høje Hest og selv stille sig ved Udgangen for at forlange Billetterne. „Muh! Muh!" brølede de rejsende og sprang hen til den Udgang, gjennem hvilken Kvæget plejede at forlade Banegaarden. Stationsforvalteren vilde spærre dem Vejen, han truede med Straf og tog omsider en af Passagererne i Frakkekraven. Men saa blev det rent galt. Alle de andre sænkede som ægte Okser Hovedet, udstødte forfærdelige Brøl og stødte saa længe med Panden til den ulykkelige Stationsforvalter, at denne omsidder saa sig nødt til at tage Flugten. Et triumferende, langtrukkent „Muh" fulgte ham, til han var udenfor Synsvidde. Saa leverede Selskabet godvillig Billetterne til en Betjent, der havde moret sig kostelig over det forefaldne. Havde Jernbanebestyrelsen behandlet de rejsende som Hornkvæg, vilde de ogsaa opføre sig som saadant.

Folkepartiets Platform.

Vedtagen i Omaha 4. Juli.

Vi erklærer:

1. At den i Dag fuldendte Sammenslutning af de Forenede Staters arbejdende Klasser skal være varig og evig. Maatte dens Aand trænge ind i alles Hjerter til Republikens Frelse og Menneskenes Ophøjelse.

2. Velstand tilhører ham, som skaber den, og enhver Dollar, der tages fra Industrien uden Vederlag, er et Ran. „Den Mand, som ikke vil arbejde, skal ej heller æde." Byarbejdernes og Landarbejdernes Interesser er ens; deres Fjender de samme.

3. Vi tror, at Tiden er for Haanden, da enten Jernbanekorporationerne skal eje Folket, eller Folket skal eje Jernbanekorporationerne. Og skulde Regjeringen paabegynde den Opgave, at eje og bestyre en eller alle Jernbaner, anbefaler vi et Grundlovstillæg der bestemmer, at alle de paa disse Jernbaner bestjæftigede Mænd skal faa længe det varer give Afkald paa sin Stemmeret i Overenstemmelse med det af Forenede Staters Grundlov satte Eksempel angaaende Indvaanerne af Distriktet Columbia.

4. Vi forlanger et nationalt Pengesystem, der er sikkert, sundt og højeligt, og som uden Anvendelse af Bankkorporationerne udelukkende udstedes af Regjeringen, og som er et lovgyldigt Betalingsmiddel for al offenlig og privat Gjæld; vi forlanger en retfærdig, ligelig og fyldestgjørende Fordeling af Landets Penge direkte blandt Folket, til en aarlig Rente af højest 2 Prosent, som foreslaaet i Farmerallianses „Sub-Treasury"-Plan, eller gjennem et bedre System; ligeledes ved Udbetalinger i Henhold til Regjeringens Forpligtelser overfor offenlige Foretagender.

5. Vi forlanger fri og uindskrænket Møntning af Sølv og Guld, efter det nuværende lovbestemte Forhold af 16 til 1.

6. Vi forlanger at Mængden af Pengeomløbet hurtigt forøges til mindst $50 pr. Individ.

7. Vi forlanger en gradvis Indkomstskat.

8. Vi formener at Landets Penge saa meget som muligt bør holdes imellem Folket, og i Henhold hertil fordrer vi, at alle Stats- og National-Indtægter skal indskrænkes til Regjeringens nødvendige Udgifter, baseret paa en økonomisk og ærlig Administration.

9. Vi forlanger at Regjeringen skal oprette Post-Sparebanker, der kan være et sikkert Gjemmested for Folkets Sparepenge og samtidigt lette Pengeforsendelser.

10. Landomraadet omsluttende alle naturlige Rigdomskilder er hele Folkets Arvedel, og bør derfor ikke monopoliseres i spekulative Hensigter, og fremmedboendes Ejendomsret dertil skulde forbydes. Alt Land, som Jernbaner og andre Korporationer nu holder ud over hvad deres virkelige Behov fordrer, og alt Land, som nu ejes af fremmedboende, skulde tilbagetages af Regjeringen og kun holdes for virkelige Setlere.

11. La Transportvæsnet er et Omsætningsmiddel og en offenlig Nødvendighed, bør Regjeringen eje og drive Jernbanerne til bedste for Folket.

12. Telegraf- og Telefon-Systemerne er, lig Postvæsnet, en Nødvendighed for Fremsendelsen af Nyheder, og de bør ogsaa ejes og drives af Regjeringen til bedste for Folket.

13. Skulde Kongressen beslutte at Nikaragua-Kanalen eller nogen national Bandvej er nødvendig, bør samme anlægges, ejes og drives af Regjeringen; og vi modsætter os noget som helst Statstilskud eller nationalt Bidrag til Privatkorporationer i nogen som helst Hensigt.

14. Vi fordrer en fri Valgret og en ærlig Optælling ved alle Valg, og vi forpligter os til at sikre enhver stemmeberettiget det uden Indblanding fra den nationale Regjerings Side, gjennem Indførelsen i de enkelte Stater af det australske eller hemmelige Afstemningssystem. Og vi vil minde Landet om, at Midlet imod de eksisterende Onder er Nedbrydelsen af Lokalitets- og Race-Grænserne gjennem det nye nationale Partis Sejr, og at den staaende Hær, som bruges til at ødelægge Sydens Friheds med, endnu kan vende sine Bajonetter mod det frie Folk i Norden.

Dampskibs-Billetter

med **første Klasses engelske Linjer** fra **Chicago** til **Skandinavien** koster nu fra

$29.75 til $33.75,

og for dem, som ønsker at rejse med **Thingvalla-Linjen,**

$33.00.

Fri Transport af Baggage fra Jernbanestationen i Chicago og ligeledes i New York fra Jernbane til Dampskib.

Men tag ikke fejl af Husnumeret. Det er hos

Alfred Mortensen,
126 E. Kinzie Street,
Chicago.

Chicago Mdical Institute
157–159 S. Clark St., Chicago, Ill.
Behandler med største **Dygtighed** og Held

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af **Ubesindighed** og **Svaghed**—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paaført sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde straks raadspørge dette Institut. **Erindrer! Nervøse Sygdomme** (med eller uden Drømme) eller **Svækkelse** og **Tab** af **Nervekraft** behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.

Gamle Mænd, som lide af Svagheder, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. ☞ Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

☞ De **frygtelige Gifter** af **Syfilis** tilligemed alt **usundt Blod** og **Hudsygdomme** helbredes fuldstændig uden Kvikksølv. **Husk paa, at en farlig Sygdom,** hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, **fordærver** de nuværende og kommende Slægter.

☞ **Alle unaturlige** Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. **Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Dygtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.** Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

☞ Det medicinske Fakultet ved dette Institut er for mange Aar velkjendt under den afdøde Dr. Clarkes Navn. Da Dr. Clarke, som er død, ikke kan behandle sine Patienter, vil De finde disse berømte Læger ved dette Institut. Konsulationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter dette berømte Institut. Tusinder ere blevne helbredede.

Private Kontorer og Modtagelsesværelser.

☞ Raadfør Dem med Institutet førend De vender Dem til nogen anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Livs gyldne Aar. Mediciner sendes hvorsomhelst og med berygagende Sikkerhed. Konsortid fra Kl. 9 Form. til Kl. 6.30 Efterm. Onsdag og Lørdag fra Kl. 8 til kl. 8; Søndag fra Kl. 9 til Kl. 12. ☞ Skandinavisk tales. Breve adresseres

Chicago Medical Institute 157 til 159 S. Clark St., Chicago, Ill.

Dr. Lucas PRIVATE DISPENSARY.
38 Randolph Street, CHICAGO, ILL.
Skriv efter Spørgsmaalsliste angaaende private, nervøse og kroniske Sygdomme.

General Dampskibs- og Emigrations-Kontor.
PETER EBBESON, Dannebrog, Nebr.

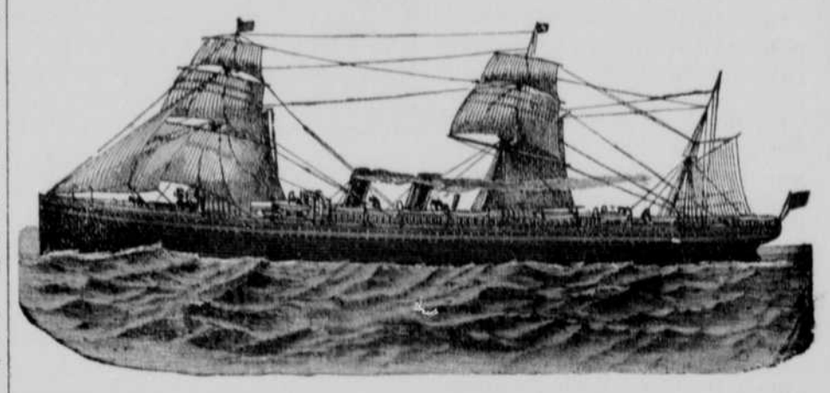

Billetter med den Danske THINGVALLA-Linje,

den eneste direkte Passager- og Post-Linje mellem New York og Skandinavien, og **den eneste transatlantiske Passager-Dampskibslinje,** som sejler under skandinavisk Flag, **og** om har skandinaviske Officerer, Læger og Besætning.

Fordele af at rejse med den direkte Thingvalla. Direkte Rejse over Havet. Inte Ophold i England eller Tyskland. Officerer og Mandskab ere alle Skandinaver. God og nærende skandinavisk Kost. Bagage „checkes" lige igjennem til Bestemmelsesstedet. Hurtig Rejse, kun 11 a 12 Dage fra New York til Skandinavien.

Billetter med **Inman, Cunard, White Star, Hamburg-American Packet Co.** og alle første Klasses engelske og tyske Linjer.

Billetkjöbere kan kjøbe billigst hos min nærmeste Lokalagent. Jeg kan ikke sælge billigere end han gjør. Ved du ikke, hvem der er Agent paa din Plads, saa skriv direkte til mig efter fuldstændige Oplysninger og Rejse-Rute.

Paalidelige, driftige Mænd ønskes til at sælge mine Billetter paa Steder hvor jeg endnu ikke er repræsenteret:

PETER EBBESON,
General Emigrations-Agent,
"STJERNEN"S OFFICE, – – – Dannebrog, Nebraska.

DR. WESTFELT
Examineret skandinavisk Læge.
173 Randolph Street, Chicago, Ill.

Kontortid: Hverdage fra Kl. 10—4 og Helligdage fra 10—1. Erfaren og paalidelig skandinavisk Specialist. Behandler fornemmelig **Nervelidelser, Kjønslidelser, Blod- og Hudsygdomme.** Med stort Held kurerer han alleslags **Kroniske** og private Sygdomme. Han beseiter Lidelser, som fremstaaende Læger har opgivet som haabløse, naar man blot med fuld Tillid henvender sig til ham.

Unge Mand! Tab aldrig Haabet om at gjenvinde din tabte **Helbred** og **Manddomskraft.** Den Læge, som her taler til Dig, har aldrig paatrukket et saa vanskeligt Sygdomstilfælde, paadraget ved Ungdomssynder, at han ikke **fuldstændig** har kunnet helbrede samme. Unge Mennesker, som ved unaturlige Vaner eller Udsvævelser har paadraget sig et sygeligt Udseende, bliver, efter en gjennemgaaet Kur, som nye Mennesker.

Kroniske Sygdomme af alle Slags, saasom **Katarrh, Halsesonder, Rheumatisme, Gigt, Brynt-** og **Lungesygdomme, Dyspepsia** (daarlig Fordøjelse), **Leversygdomme, Diarrhoe, Forstoppelse, Hovedpine, Daarlig Hukommelse, Urent Blod, Udslet** samt alle andre Slags Hudsygdomme behandles med **fuldstændigt** Held og under Garanti.

Private Sygdomme, (det vil sige Sygdomme, som man ønsker at hemmeligholde for sine Omgivelser) som vise sig i Form af et **hemmeligt Lidende,** hvilket man har paadraget sig ved Letsindighed, helbredes **hurtigt** og **sikkert. Svaghed, Tabt Manddom** og **Livslyst,** Uopgiglighed, **Ufrivillige Udtømmelser** medens man sover, Smertelig Urinladning og tigende Onder, helbredes **ufeilbarligt.** For alle Slags

Kjønslidelser, som forgifte den menneskelige Tilværelse, haves sikre Lægemidler. Men kom snart med Tillid og Fortrøstning og undvig udnelige Fuskere.

Nervesygdomme, saa almindelige i vor rastløse Tid, helbredes ved Hjælp af **aldeles nye** og **ufeilbarlige** Methoder.

Kvindesygdomme, saasom **Almindelig Svækkelse, Nervøsitet, Underlivstilsælder,** Uregelmæssig **Menstruation, Blegsot,** Rygsmerter, samt alle andre for Kvinden eiendommelige Sygdomme, behandles med Dygtighed og Helbredelse garanteres selv i de allerværste Tilfælde.

„Veien til Helbred og et lykkeligt Liv"

er Titelen paa den berømte Bog, som Doktoren nylig har udgivet, og som i forseglet Omslag sendes frit hvorsomhelst til enhver, som indsender 6 Cents i Frimærker. Bogen indeholder en Mængde værdifulde Raad og Oplysninger for baade Kjønder og Mænd og bør læses af alle og enhver.

Samtlige Breve læses og besvares af Doktoren selv og Indholdet hemmeligholdes under edelig Forpligtelse strengt og ubrødelig, hvorfor enhver med fuld Tillid og Fortrøstning kan henvende sig til ham uden Frygt for, at nogensomhelst, hvem det være maa, skal erfare noget om hans Hemmelighed. Alle Breve adresseres til

Dr. Rob. Westfelt, 173 E. Randolph St., Room 2, Chicago, Ill.

Unge Mænd
som have Lyst til at lære at kjende sig selv, skulde skrive efter et Exemplar af Dr. Rosenbergs berømte Bog
Ungdommens Raadgiver.
Bogen omhandler Livets Hemmeligheder, Ægteskabet, Forholdet mellem Mand og Kvinde, hemmelige Synder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. s. v., og er i høi Grad interessant. Sendes frit i forseglet Omslag til Enhver ved Modtagelse af 4 Cents i Frimærker. Adresser
Dr. N. Rosenberg Co., 41 S. Clari Str., Chicago, Ill.

Mexican Mustang Liniment.

A Cure for the Ailments of Man and Beast.

A long-tested pain reliever.

Its use is almost universal by the Housewife, the Farmer, the Stock Raiser, and by every one requiring an effective liniment.

No other application compares with it in efficacy.

This well-known remedy has stood the test of years, almost generations.

No medicine chest is complete without a bottle of MUSTANG LINIMENT.

Occasions arise for its use almost every day.

All druggists and dealers have it.